

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมใน กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลทางสถิติและทดสอบสมมติฐานการวิจัย ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ณ สถาบันคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงรวม ซึ่งมีลำดับผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลี

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอละครโทรทัศน์เกาหลี

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 7 ผลการทดสอบสมมติฐาน

รายละเอียดต่าง ๆ ของผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดนี้ ได้นำเสนอออกมาในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากร

ตาราง 1

จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะประชากร

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	138	34.5
หญิง	262	65.5
รวม	400	100.0
2. อายุ		
15-19 ปี	53	13.3
20-24 ปี	162	40.5
25-29 ปี	96	24.0
30-34 ปี	58	14.5
35-40 ปี	31	7.8
รวม	400	100.0
3. อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	163	40.8
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	41	10.3
พนักงานบริษัทเอกชน	152	38.0
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	31	7.8
ทำงานบ้าน	2	0.5
รับจ้าง	11	2.8
รวม	400	100.0

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
4. การศึกษา		
ประถมศึกษา	8	2.0
มัธยมศึกษา	320	80.0
ปวช./อนุปริญญา	22	5.5
สูงกว่าปริญญาตรี	50	12.5
รวม	400	100.0
5. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือไม่เกิน 10,000 บาท	166	41.5
10,000-15,000 บาท	122	30.5
15,001-20,000 บาท	50	12.5
20,001-25,000 บาท	22	5.5
25,001-30,000 บาท	20	5.0
30,001-35,000 บาท	13	3.3
35,001-40,000 บาท	2	0.5
40,000 บาทขึ้นไป	5	1.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 1 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 เพศชาย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5

อายุระหว่าง 20-24 ปี จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคืออายุ 25-29 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 อายุ 30-34 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 อายุ 15-19 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 กลุ่มที่น้อยที่สุดคืออายุ 35-40 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

อาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมาพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 41 คน

คิดเป็นร้อยละ 10.3 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 รับจ้างจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และกลุ่มที่น้อยที่สุดคือ ทำงานบ้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาสูงกว่าปริญญาตรี 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ปวช./อนุปริญญา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 กลุ่มที่น้อยที่สุดประถมศึกษา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

รายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 10,000-15,000 บาท จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 มีรายได้ระหว่าง 20,001-25,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 มีรายได้ระหว่าง 25,001-30,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 มีรายได้ระหว่าง 30,001-35,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 มีรายได้ระหว่าง 40,000 บาทขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 มีรายได้ระหว่าง 35,001-40,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลี

ตาราง 2

จำนวนร้อยละของการชมละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับเนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลีที่ชอบดู

ประเภทเนื้อหาของละครเกาหลีที่ชอบดู	จำนวน	ร้อยละ
การต่อสู้	49	12.3
ตลกเบาสมอง	140	35.0
อาชญากรรม/สืบสวนสอบสวน	37	9.3
สยองขวัญ	30	7.5
ประวัติศาสตร์/ชีวประวัติบุคคล	22	5.5
รักโรแมนติก	122	30.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบดูประเภทเนื้อหาละครเกาหลี ตลกเบาสมอง จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมาชอบดูประเภทเนื้อหารัก โรแมนติก จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ประเภทเนื้อหาการต่อสู้ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ประเภทเนื้อหาอาชญากรรม/สืบสวนสอบสวน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ประเภทเนื้อหาของขวัญ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และกลุ่มที่มีน้อยที่สุดคือประเภทเนื้อหา ประวัติศาสตร์/ชีวประวัติบุคคล จำนวน 22 คิดเป็น ร้อยละ 5.5

ตาราง 3

จำนวนร้อยละของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับระดับระยะเวลาในการติดตามละครโทรทัศน์เกาหลี

ระยะเวลาในการชม (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	93	23.3
1-2 ปี	129	32.3
3-4 ปี	100	25.0
มากกว่า 4 ปี	78	19.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ติดตามชมละครเกาหลีตั้งแต่ 1-2 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาคือ 3-4 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และมากกว่า 4 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5

ตาราง 4

จำนวนร้อยละของพฤติกรรมกาเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับระยะเวลาที่ใช้ในการชมละครโทรทัศน์เกาหลี

ระยะเวลาที่ใช้ในการชมละครโทรทัศน์เกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
นาน ๆ ครั้ง	197	49.3
เฉลี่ย 1-3 ชั่วโมง/สัปดาห์	97	24.3
เฉลี่ย 4-10 ชั่วโมง/สัปดาห์	79	19.8
มากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์	27	6.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 4 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้เวลาในการชมละคร นาน ๆ ครั้ง จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงมาเฉลี่ย 1-3 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 เฉลี่ย 4-10 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 และมากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

ตาราง 5

จำนวนร้อยละของพฤติกรรมกาเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับการเลือกชม

ลักษณะการเลือกชม	จำนวน	ร้อยละ
ทุกเรื่องที่เขาฉายในประเทศไทย	47	11.8
โดยเฉพาะเรื่องที่มีนักแสดงที่ชอบ	46	11.5
โดยเฉพาะเรื่องที่น่าสนใจ	260	65.0
โดยเฉพาะเรื่องที่เป็นที่นิยม	31	7.8
โดยเฉพาะเรื่องที่มีฉากสมจริง	6	1.5
อื่น ๆ	10	2.5
รวม	400	100.0

ตาราง 7

จำนวนร้อยละของพฤติกรรมกรเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับแหล่งในการรับชม

รับชมจากแหล่งใด	จำนวน	ร้อยละ
รายการโทรทัศน์ปกติ	217	54.3
เคเบิลทีวี	44	11.0
ร้านเช่าวีซีดี/ดีวีดี	26	6.5
ซื้อจากรายขายวีซีดี/ดีวีดี	50	12.5
ยืมจากคนรู้จัก	34	8.5
อื่น ๆ	29	7.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับชมละครเกาหลีผ่านทางรายการโทรทัศน์ปกติ จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมาคือซื้อจากรายขายวีซีดี/ดีวีดี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 เคเบิลทีวี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ยืมจากคนรู้จัก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 อื่น ๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และร้านเช่าวีซีดี/ดีวีดี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5

ตาราง 8

จำนวนร้อยละของพฤติกรรมกรเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับลักษณะการเปิดรับชม

ลักษณะการเปิดรับชม	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งใจดูมาก	112	28.0
ตั้งใจดูพอควร	192	48.0
ดูแบบผ่าน ๆ ไม่ค่อยตั้งใจ	91	22.8
อื่น ๆ	5	1.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 8 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตั้งใจดูพอควร จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมาคือตั้งใจดูมาก จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ดูแบบผ่าน ๆ ไม่ค่อยตั้งใจ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 และอื่น ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตาราง 9

จำนวนร้อยละของพฤติกรรมกาเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับการวิพากษ์วิจารณ์ละครเกาหลีหลังรับชม

การวิพากษ์วิจารณ์ละครโทรทัศน์เกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
ทุกครั้งที่ชม	99	24.8
เกือบทุกครั้งที่ชม	106	26.5
นาน ๆ ครั้ง	189	47.3
อื่น ๆ	6	1.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 9 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่วิพากษ์วิจารณ์ละครเกาหลีหลังรับชมนาน ๆ ครั้ง จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 เกือบทุกครั้งที่ชม จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ทุกครั้งที่ชม จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 อื่น ๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตาราง 10

จำนวนร้อยละของพฤติกรรมกาเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับลักษณะกาเปิดรับชม

ลักษณะกาเปิดรับชม	จำนวน	ร้อยละ
ดูเรื่องเดียวจนจบเรื่องไม่เปลี่ยนช่องสลับไปมา	161	40.3
ดูสลับกับละครหรือรายการอื่นเมื่อมีโฆษณา	186	46.5
ดูตามคนอื่นเปิดดู	43	10.8
อื่น ๆ	10	2.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 10 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะการเปิดรับชมคู่สลับกับละครหรือรายการอื่นเมื่อมีโฆษณา จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 คู่เรื่องเดียวกันจบเรื่องไม่เปลี่ยนช่องสลับไปมา จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ตามคนอื่นเปิดดูจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และอื่น ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี

ตาราง 11

จำนวนร้อยละของเนื้อหาละครเกาหลีเกี่ยวกับเรื่องที่ชอบชมมากที่สุด

เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
Full House สะดุดรักที่ปักใจ	103	25.8
Coffe Prince รักวุ่นวายของเจ้าชายกาแฟ	88	22.0
Autumn in My Heart รักนี้ชั่วนิรันดร์	32	8.0
แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง	33	8.3
ซอคอโย สายใยรักสองแผ่นดิน	10	2.5
จุมง มหาบุรุษกู้แผ่นดิน	28	7.0
ซอนต็อก มหาราชินีสามแผ่นดิน	26	6.5
จำไม่ได้	35	8.8
อื่น ๆ	45	11.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 11 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบชมละครเกาหลีเรื่อง Full House สะดุดรักที่ปักใจ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 รองลงมาคือ Coffe Prince รักวุ่นวายของเจ้าชายกาแฟ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 อื่น ๆ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 จำไม่ได้ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 Autumn in My Heart รักนี้ชั่วนิรันดร์ จำนวน 32 คน คิดเป็น

ร้อยละ 8.0 จุมง มหาบุรุษผู้แผ่นดิน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 ซอนต็อก มหาราชินี สามแผ่นดิน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5

ตาราง 12

จำนวนร้อยละของเนื้อหาละครเกาหลีเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอ

รูปแบบที่นำเสนอ	จำนวน	ร้อยละ
ละครสั้นจบในตอน	93	23.3
ละครเรื่องราวหลายตอนจบ	153	38.3
ชอบทั้งข้อ 1 และ ข้อ 2	154	38.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 12 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบรูปแบบการนำเสนอแบบชอบทั้งข้อ 1 และ ข้อ 2 จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาคือละครเรื่องราวหลายตอนจบ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 และละครสั้นจบในตอน จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

ตาราง 13

จำนวนร้อยละของเนื้อหาละครเกาหลีเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องของละครเกาหลี

การดำเนินเรื่องละคร	จำนวน	ร้อยละ
ตื่นเต้น เร้าใจ	101	25.3
มีเนื้อเรื่องกระชับน่าติดตาม	134	33.5
ช้าเกินไปยืดเยื้อ	32	8.0
ซับซ้อนเข้าใจยาก	8	2.0
ให้แง่คิดคติสอนใจ	52	13.0
ไม่น่าสนใจซ้ำซากจำเจ	64	16.0
อื่น ๆ	9	2.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 13 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบการดำเนินเรื่องละครเกาหลีในแบบมีเนื้อเรื่องกระชับน่าติดตาม จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 รองลงมาคือ ตื่นเต้น รั้าใจ จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ไม่น่าเน้าซ่าซากจำเจ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ให้แง่คิดคติสอนใจ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 ซ้ำเกินไป ยืดยาด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 อื่น ๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และ ซ้ำซ้อนเข้าใจยาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตาราง 14

จำนวนร้อยละของเนื้อหาละครเกาหลีเกี่ยวกับตอนจบของละคร

ตอนจบของละคร	จำนวน	ร้อยละ
จบแบบมีความสุข	220	55.0
จบแบบหักมุมคาดเดาได้ยาก	155	38.8
จบแบบเศร้า	22	5.5
อื่น ๆ	3	0.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 14 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบตอนจบของละครแบบจบแบบมีความสุข จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมาคือ จบแบบหักมุมคาดเดาได้ยาก จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 จบแบบเศร้า จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และ อื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตาราง 15

จำนวนร้อยละของเนื้อหาละครเกาหลีเกี่ยวกับความต้องการชมภาคต่อของละคร

ความต้องการชมภาคต่อละคร	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	111	21.8
ไม่ต้องการ	157	39.3
มีหรือไม่มีก็ได้	125	31.3
อื่น ๆ	7	1.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 15 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้มีภาคต่อของละคร จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาคือมีหรือไม่มีก็ได้ จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 ต้องการ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 อื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตาราง 16

จำนวนร้อยละของเนื้อหาละครเกาหลีเกี่ยวกับความรู้ที่ได้หลังจากละครออกอากาศ

ความรู้ที่ได้หลังจากละครออกอากาศ	จำนวน	ร้อยละ
ให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของชาวเกาหลี	88	22.0
ให้ความรู้เกี่ยวกับแนวคิด คุณธรรมของชาวเกาหลี	97	24.3
ให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปะ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม	151	31.8
ให้ความรู้เกี่ยวกับความรักของชาวเกาหลี	52	13.0
อื่น ๆ	12	3.0
รวม	400	100.0

จากตาราง 16 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าเมื่อละครเกาหลีออกอากาศแล้วให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปะ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลงมาคือ ให้ความรู้เกี่ยวกับแนวคิด คุณธรรมของชาวเกาหลี จำนวน 97 คน

คิดเป็นร้อยละ 24.3 ให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของชาวเกาหลี จำนวน 88 คน
คิดเป็นร้อยละ 22.0 ให้ความรู้เกี่ยวกับความรักของชาวเกาหลี จำนวน 52 คน คิดเป็น
ร้อยละ 13.0 และอื่น ๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตาราง 17

จำนวนร้อยละของเนื้อหาละครเกาหลีเกี่ยวกับเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติม

เนื้อหาที่ควรเพิ่มเติม	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาความแปลกใหม่	126	31.5
เนื้อหาให้ทันกระแสสังคมปัจจุบัน	77	19.3
ลำดับเรื่องราวที่น่าสนใจ	93	23.3
พัฒนาเทคนิคการถ่ายทำให้สมจริง	41	10.3
ไม่ต้องเพิ่มเติม คืออยู่แล้ว	61	15.3
อื่น ๆ	2	0.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 17 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้เพิ่มเติมเนื้อหา
ความแปลกใหม่ จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาคือลำดับเรื่องราวที่
น่าสนใจจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 เนื้อหาให้ทันกระแสสังคมปัจจุบัน จำนวน
77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 ไม่ต้องเพิ่มเติม คืออยู่แล้ว จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3
พัฒนาเทคนิคการถ่ายทำให้สมจริง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และอื่น ๆ จำนวน
2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลี

ตาราง 18

จำนวนร้อยละเกี่ยวกับนักแสดงนำละครเกาหลีควรมีลักษณะใด

นักแสดงนำควรมีลักษณะใด	จำนวน	ร้อยละ
นักแสดงนำควรมีความสามารถในการแสดง	243	58.5
นักแสดงนำควรมีรูปร่างหน้าตาที่หล่อ/สวย	115	28.5
นักแสดงนำต้องมีชื่อเสียงโด่งดัง	32	8.0
นักแสดงนำต้องได้รับรางวัลในการแสดง	10	2.5
อื่น ๆ	9	2.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 18 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการนักแสดงนำควรมีความสามารถในการแสดง จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมาคือ นักแสดงนำควรมีรูปร่างหน้าตาที่หล่อ/สวย จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 นักแสดงนำต้องมีชื่อเสียงโด่งดัง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 และอื่น ๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตาราง 19

จำนวนร้อยละเกี่ยวกับความสามารถนักแสดงต่อการนำเสนอ

ความสามารถนักแสดงต่อการนำเสนอ	จำนวน	ร้อยละ
การแสดงที่สมบอบบาท	86	21.5
การแสดงที่เป็นธรรมชาติ	191	47.8
การแสดงที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเป็นของตัวเอง	118	29.5
อื่น ๆ	5	1.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 19 ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการนักแสดงที่มีการแสดงที่เป็นธรรมชาติ จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมาคือ การแสดงที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเป็นของตัวเอง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 การแสดงที่สมบทบาท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 อื่น ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตาราง 20

จำนวนร้อยละเกี่ยวกับวัยของนักแสดง

วัยของนักแสดง	จำนวน	ร้อยละ
วัยเด็ก	11	2.8
วัยรุ่น	224	56.0
วัยทำงาน	162	40.5
วัยผู้ใหญ่/ชรา	3	0.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 20 ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการชมนักแสดงละครเกาหลีที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาคือ วัยทำงาน จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 วัยเด็ก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และวัยชราจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตาราง 21

จำนวนร้อยละเกี่ยวกับบุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายชายละครเกาหลี

บุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายชายละครเกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
มีบุคลิกขริ่มและเป็นผู้ใหญ่	57	14.3
มีบุคลิกที่อ่อนแอ	20	5.0
มีบุคลิกที่ตลกขบขัน	125	31.3
มีบุคลิกใจดีอ่อนโยน	87	21.8
มีบุคลิกที่ลึกลับคาดเดาได้ยาก	29	7.3

ตาราง 21 (ต่อ)

บุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายชายละครเกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
มีบุคลิกฉลาดหลักแหลม มีความเป็นผู้นำสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้	82	20.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 21 ผู้ตอบแบบสอบถามชื่นชอบบุคลิกภาพของนักแสดงนำฝ่ายชายละครเกาหลีแบบมีบุคลิกที่ตลกขบขัน จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมาคือมีบุคลิกใจดีอ่อนโยน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 มีบุคลิกฉลาดหลักแหลม มีความเป็นผู้นำสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 มีบุคลิกขริ่มและเป็นผู้ใหญ่ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 มีบุคลิกที่ลึกลับคาดเดาได้ยากจำนวน 29 คิดเป็นร้อยละ 7.3 และมีบุคลิกที่อ่อนแอ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตาราง 22

จำนวนร้อยละเกี่ยวกับบุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายหญิงละครเกาหลี

บุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายหญิงละครเกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
มีบุคลิกขริ่มและเป็นผู้ใหญ่	16	4.0
มีบุคลิกแก่นช่น คล่องแคล่ว	186	46.5
มีบุคลิกที่ตลกขบขัน	69	17.3
มีบุคลิกใจซึ่มโหม	28	7.0
มีบุคลิกใจดีและอ่อนโยน	62	15.5
มีบุคลิกที่ลึกลับคาดเดาได้ยาก	12	3.0
มีบุคลิกฉลาดหลักแหลม มีความเป็นผู้นำสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้	27	6.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 22 ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งชอบบุคลิกภาพของนักแสดงนำฝ่ายหญิง
ละครเกาหลีแบบมีบุคลิกแก่นซน คล่องแคล่ว จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5
รองลงมามีบุคลิกที่ตลกขบขัน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 มีบุคลิกใจดีและ
อ่อนโยน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 มีบุคลิกใจซี่โมโห จำนวน 28 คน คิดเป็น
ร้อยละ 7.0 มีบุคลิกฉลาดหลักแหลม มีความเป็นผู้นำสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้
จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 มีบุคลิกขริ่มและเป็นผู้ใหญ่จำนวน 16 คน คิดเป็น
ร้อยละ 4.0 และมีบุคลิกที่ลึกลับคาดเดาได้ยาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตาราง 23

จำนวนร้อยละเกี่ยวกับบุคลิกของตัวร้ายในละครเกาหลี

บุคลิกของตัวร้ายในละครเกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
มีบุคลิกที่ร้ายลึก	62	15.5
มีบุคลิกที่ลึกลับ ซ่อนเร้นคาดเดาได้ยาก	79	19.8
มีบุคลิกที่ร้ายแบบตลก	119	29.8
มีบุคลิกที่ร้ายแบบมีเหตุผล	98	24.5
มีบุคลิกที่ฉลาดแกมโกง	42	10.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 23 ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งชอบบุคลิกภาพของตัวร้ายในละครเกาหลี
แบบมีบุคลิกที่ร้ายแบบตลก จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 รองลงมา มีบุคลิกที่ร้าย
แบบมีเหตุผล จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 มีบุคลิกที่ลึกลับ ซ่อนเร้นคาดเดาได้
ยากจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 มีบุคลิกที่ร้ายลึก จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ
15.5 มีบุคลิกที่ฉลาดแกมโกง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตาราง 24

จำนวนร้อยละเกี่ยวกับบุคลิกของนักแสดงสมทบในละครเกาหลี

บุคลิกของนักแสดงสมทบ	จำนวน	ร้อยละ
มีบุคลิกเจ้าเล่ห์ ฉลาดแกมโกง	80	20.0
มีบุคลิกที่ตลกขบขัน	170	42.5
มีบุคลิกที่สร้างความวุ่นวายให้นักแสดงนำต้องคอยตามแก้ปัญหา	129	32.5
มีบุคลิกที่ลึกลับ ซับซ้อน	21	5.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 24 ผู้ตอบแบบสอบถามชื่นชอบบุคลิกภาพของนักแสดงสมทบแบบมีบุคลิกที่ตลกขบขัน จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาคือมีบุคลิกที่สร้างความวุ่นวายให้นักแสดงนำต้องคอยตามแก้ปัญหา จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 มีบุคลิกเจ้าเล่ห์ ฉลาดแกมโกง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และมีบุคลิกที่ลึกลับ ซับซ้อน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอละครโทรทัศน์เกาหลี

ตาราง 25

ร้อยละของเทคนิคการนำเสนอละครเกาหลีที่ทำให้ละครมีความน่าสนใจ

เทคนิคการนำเสนอที่ทำให้ละครเกาหลีน่าสนใจ	จำนวน	ร้อยละ
ความสามารถของนักแสดง	99	24.8
หน้าตาของนักแสดง	126	31.5
ฉากและสถานที่ถ่ายทำ	101	25.3
เพลงประกอบละคร	44	11.1
การพากย์เสียง	15	3.8
อื่น ๆ	15	3.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 25 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจเทคนิคการนำเสนอที่หน้าตาของนักแสดง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาคือฉากและสถานที่ถ่ายทำ จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ความสามารถของนักแสดง จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 เพลงประกอบละคร จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 การพากย์เสียง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และอื่น ๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตาราง 26

ร้อยละของเทคนิคการนำเสนอของเพลงประกอบละครเกาหลี

เพลงประกอบละคร	จำนวน	ร้อยละ
ตามยุคนาสมัย	96	24.0
ตามเนื้อเรื่อง	114	28.5
ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์คล้อยตาม	129	32.3
ฟังแล้วสะดุดหูมีความแปลกใหม่	57	14.3
อื่น ๆ	4	0.1
รวม	400	100.0

จากตาราง 26 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบเพลงประกอบละครเกาหลีแบบที่ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์คล้อยตาม จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาคือตามเนื้อเรื่อง จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 ตามยุคนาสมัย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ฟังแล้วสะดุดหูมีความแปลกใหม่ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และอื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1

ตาราง 27

ร้อยละของเทคนิคการนำเสนอเสียงประกอบละครเกาหลี

เสียงประกอบละครเกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
เสียงตามธรรมชาติ	128	32.0
เสียงที่ตื่นเต้นเร้าใจ	89	22.3
มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	181	45.3
อื่น ๆ	2	0.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 27 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบเสียงประกอบละครเกาหลีแบบเสียงที่มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือเสียงตามธรรมชาติ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 และอื่น ๆ จำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตาราง 28

ร้อยละของเทคนิคการนำเสนอของฉากละครเกาหลี

ฉากของละคร	จำนวน	ร้อยละ
ฉากที่ทันสมัยแปลกใหม่	22	5.5
ฉากที่สวยงาม โรแมนติก	113	28.3
ฉากธรรมชาติและทิวทัศน์ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศเกาหลี	117	29.3
ฉากที่ตรงกับเนื้อเรื่องในบทประพันธ์	65	17.3
ฉากพระราชวังต่าง ๆ ในประเทศเกาหลี	38	9.5
ฉากสถานที่ประวัติศาสตร์ที่สำคัญของประเทศเกาหลี	43	10.8
อื่น ๆ	2	0.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 28 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบฉากธรรมชาติและทิวทัศน์ตามภูมิภาคร่าง ๆ ของประเทศเกาหลี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาคือฉากที่สวยงาม โรแมนติก จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ฉากที่ตรงกับเนื้อเรื่องในบทประพันธ์ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 ฉากสถานที่ประวัติศาสตร์ที่สำคัญของประเทศเกาหลี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ฉากพระราชวังต่าง ๆ ในประเทศเกาหลี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ฉากที่ทันสมัยแปลกใหม่ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และอื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตาราง 29

ร้อยละของเทคนิคการนำเสนอสถานที่ถ่ายทำละครเกาหลี

สถานที่ถ่ายทำละคร	จำนวน	ร้อยละ
ในประเทศเกาหลี	224	56.0
ต่างประเทศ	61	15.3
ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	109	27.3
อื่น ๆ	6	1.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 29 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบสถานที่ถ่ายทำละครในประเทศเกาหลี จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาคือทั้งในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ต่างประเทศ จำนวน 61 คน คิดเป็น ร้อยละ 15.3 และอื่น ๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตาราง 30

ร้อยละของเทคนิคการนำเสนอการตั้งชื่อละครเกาหลี

การตั้งชื่อละคร	จำนวน	ร้อยละ
ชื่อทันสมัยแปลกใหม่	122	30.5
ชื่อที่ฟังแล้วน่าสนใจติดตาม	186	46.5
ชื่อตามบทประพันธ์เดิม	86	21.5
อื่น ๆ	6	1.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 30 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบการตั้งชื่อละครเกาหลีแบบชื่อที่ฟังแล้วน่าสนใจติดตาม จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 รองลงมาคือชื่อทันสมัยแปลกใหม่ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ชื่อตามบทประพันธ์เดิม จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และอื่น ๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตาราง 31

ร้อยละของเทคนิคการนำเสนอช่วงเวลาที่ต้องการให้ออกอากาศ

เวลาที่ต้องการให้ออกอากาศ	จำนวน	ร้อยละ
วันจันทร์-วันศุกร์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น.	29	7.3
วันจันทร์-วันศุกร์ เวลาประมาณ 20.30-22.00 น.	62	15.5
วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น.	89	22.3
วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 20.30-22.00 น.	100	25.5
วันเสาร์-อาทิตย์ เวลาประมาณ 18.00-20.00 น.	111	27.8
อื่น ๆ	9	2.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 31 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้ละครเกาหลีออกอากาศวันเสาร์-อาทิตย์ เวลาประมาณ 18.00-20.00 น. จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8

รองลงมาคือ วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 20.30-22.00 น. จำนวน 100 คน คิดเป็น ร้อยละ 25.5 วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น. จำนวน 89 คน คิดเป็น ร้อยละ 22.3 วันจันทร์-วันศุกร์ เวลาประมาณ 20.30-22.00 น. จำนวน 62 คน คิดเป็น ร้อยละ 15.5 วันจันทร์-วันศุกร์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น. จำนวน 29 คน คิดเป็น ร้อยละ 7.3 และอื่น ๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร

ตาราง 32

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเลือกชมละครเกาหลี

การเลือกชมละครเกาหลี	\bar{X}	SD	แปลความ
1. เพื่อนแนะนำ	3.26	0.92	ปานกลาง
2. บทละคร-เนื้อเรื่อง	3.59	0.81	มาก
3. การโฆษณาตามสื่อมวลชนต่าง ๆ	3.50	0.83	ปานกลาง
4. ชอบเนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลี	3.70	0.84	มาก
5. ชอบผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลี	3.66	0.95	มาก
6. เทคนิคการนำเสนอ	3.56	0.85	มาก
7. เพลง/ทำนองประกอบไพเราะ	3.63	0.95	มาก
8. ครอบครัวยุคใหม่	2.92	0.91	ปานกลาง
9. ดูเพราะบทวิพากษ์วิจารณ์	2.96	0.93	ปานกลาง
10. มีแง่คิดคติสอนใจที่ดี	3.48	0.98	ปานกลาง
11. เพราะไม่มีอะไรจะดู	2.82	1.16	ปานกลาง
12. ชอบวัฒนธรรมเกาหลี	2.97	0.98	ปานกลาง
13. วิธีการนำเสนอ เช่น วิธีการปรุงอาหาร ฯลฯ	3.26	1.05	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.33	0.46	ปานกลาง

จากตาราง 32 การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 จำแนกในแต่ละข้อพบว่า

ข้อที่มีผู้ชมเลือกอยู่ในระดับมาก

การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพราะชอบเนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลี
เป็นอันดับแรก มีคะแนนระดับการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมใน
กรุงเทพมหานคร เท่ากับ 3.70

การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพราะชอบผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลี เป็น
อันดับสอง มีคะแนนระดับการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร
เท่ากับ 3.66

การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพราะเพลง/ทำนองประกอบไพเราะเป็นอันดับ
สาม มีคะแนนระดับการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร
เท่ากับ 3.63

การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพราะบทละคร-เนื้อเรื่อง เป็นอันดับสี่
มีคะแนนระดับการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร
เท่ากับ 3.59

การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพราะเทคนิคการนำเสนอ เป็นอันดับห้า
มีคะแนนระดับการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร
เท่ากับ 3.56

ข้อที่มีผู้ชมเลือกอยู่ในระดับปานกลาง

การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพราะการโฆษณาตามสื่อมวลชนต่าง ๆ เป็น
อันดับแรก มีคะแนนระดับการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร
เท่ากับ 3.50

การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพราะ มีแง่คิดคติสอนใจที่ดี เป็นอันดับที่สอง
มีคะแนนระดับการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ
3.48

การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพราะวิธีการนำเสนอ เช่น วิธีการปรุงอาหาร เป็นต้น เป็นอันดับสาม มีคะแนนระดับการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ 3.26

การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพราะเพื่อนแนะนำ เป็นอันดับสี่ มีคะแนนระดับการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ 3.26

การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพราะชอบวัฒนธรรมเกาหลี เป็นอันดับห้า มีคะแนนระดับการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ 2.97

การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพราะดูเพราะบทวิพากษ์วิจารณ์เป็นอันดับหก มีคะแนนระดับการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ 2.96

การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพราะครอบครัว เป็นอันดับเจ็ด มีคะแนนระดับการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ 2.92

การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีเพราะเพราะไม่มีอะไรจะดู เป็นอันดับแปด มีคะแนนระดับการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เท่ากับ 2.82

ตอนที่ 7 การทดสอบสมมติฐาน

การนำเสนอผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ทดสอบความแตกต่างของลักษณะประชากร โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่สถิติ t test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (one-way analysis of variance--ANOVA) เพื่อทดสอบตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่มขึ้นไป และเปรียบเทียบเชิงซ้อนรายคู่ (multiple comparison) ของ LSD ในกรณีที่พบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรคู่ใดที่มีความแตกต่างและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะประชากรของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลในการเลือกชมละครต่างกัน

2. พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครต่างกัน
3. เนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน
4. ผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน
5. เทคนิคการนำเสนอละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมต่างกัน

ความหมายของการทดสอบสมมติฐานนั้น หากค่า Sig. ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายความว่า ตัวแปรอิสระนั้นมีผลต่อตัวแปรตามซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานการวิจัย แต่ถ้าค่า Sig. ที่ได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายความว่า ตัวแปรอิสระไม่มีผลต่อตัวแปรตาม ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ตาราง 33

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลี ตามเพศ

เพศ	\bar{X}	SD	t	Sig
ชาย	3.25	0.48	-2.48	0.013*
หญิง	3.27	0.44		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 33 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลี พบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 34

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเลือกชมละครโทรทัศน์
เกาหลี ตามอายุ

อายุ	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>F</i>	Sig
15-19 ปี	3.35	0.45	0.99	0.413
20-24 ปี	3.35	0.47		
25-29 ปี	3.36	0.42		
30-34 ปี	3.23	0.52		
35-40 ปี	3.28	0.30		

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า อายุของลักษณะประชากรมีการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือลักษณะประชากรต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงสรุปได้ว่า ช่วงอายุที่ต่างกันไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 35

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเลือกชมละครโทรทัศน์
เกาหลี ตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>F</i>	Sig
นักเรียน/นักศึกษา	3.37	0.51	3.27	0.007*
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.30	0.41		
พนักงานบริษัทเอกชน	3.32	0.38		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.32	0.34		
ทำงานบ้าน	2.23	1.74		
รับจ้าง	3.10	0.53		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า อาชีพของลักษณะประชากรมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ อาชีพของลักษณะประชากรต่างกันย่อมมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ดังข้อมูลในตาราง 36

ตาราง 36

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของอาชีพของการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานครเป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลี

อาชีพ	\bar{X}	นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว	ทำงาน บ้าน	รับจ้าง
		3.37	3.30	3.32	3.32	2.23	3.10
นักเรียน/นักศึกษา	3.37						1.14
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.30						1.07
พนักงานบริษัทเอกชน	3.32						1.09
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.32						1.09
ทำงานบ้าน	2.23						
รับจ้าง	3.10						0.87

จากตาราง 36 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่า มีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 5 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.37$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีอาชีพทำงานบ้าน ($\bar{X} = 2.23$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.14

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 3.30$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีอาชีพทำงานบ้าน ($\bar{X} = 2.23$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.07

ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.32$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีอาชีพทำงานบ้าน ($\bar{X} = 2.23$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.09

ประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.32$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีอาชีพทำงานบ้าน ($\bar{X} = 2.23$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.09

ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง ($\bar{X} = 3.10$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีอาชีพทำงานบ้าน ($\bar{X} = 2.23$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.87

ตาราง 37

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลี ตามการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>F</i>	Sig.
ประถมศึกษา	2.86	0.86	2.98	0.031*
มัธยมศึกษา	3.33	0.44		
ปวช./อนุปริญญา	3.31	0.37		
สูงกว่าปริญญาตรี	3.38	0.51		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การศึกษาของลักษณะประชากรมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ การศึกษาของลักษณะประชากรต่างกันย่อมมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 38

ตาราง 38

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานครเป็นรายคู่ จำแนกตามการศึกษาของผู้ชมละครโทรทัศน์เกาหลี

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./อนุปริญญา	สูงกว่าปริญญาตรี
		2.86	3.33	3.31	3.38
ประถมศึกษา	2.86				
มัธยมศึกษา	3.33	0.47			
ปวช./อนุปริญญา	3.31	0.44			
สูงกว่าปริญญาตรี	3.38	0.51			

จากตาราง 38 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 3 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.33$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับการศึกษาประถมศึกษา ($\bar{X} = 2.86$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.47

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวช./อนุปริญญา ($\bar{X} = 3.31$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ($\bar{X} = 2.86$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.44

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.31$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ($\bar{X} = 2.86$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.51

ตาราง 39

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเลือกชมละคร โทรทัศน์
เกาหลี ตามรายได้

รายได้	\bar{X}	SD	F	Sig.
ต่ำกว่าหรือไม่เกิน 10,000 บาท	3.30	0.52	0.63	0.730
10,000-15,000 บาท	3.36	0.41		
15,001-20,000 บาท	3.41	0.44		
20,001-25,000 บาท	3.27	0.33		
25,001-30,000 บาท	3.26	0.43		
30,001-35,000 บาท	3.41	0.30		
35,001-40,000 บาท	3.42	1.03		
40,000 บาทขึ้นไป	3.20	0.46		

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า รายได้ของลักษณะประชากรมี
การเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า
ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือลักษณะประชากรต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละคร
โทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงสรุปได้ว่ารายได้ที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์
เกาหลีต่างกัน

ตาราง 40

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พฤติกรรมการเปิดรับชม
ละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับเนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลีที่ชอบดู

ประเภทเนื้อหาของละครเกาหลีที่ชอบดู	\bar{X}	SD	F	Sig.
การต่อสู้	3.22	0.39	1.38	0.230
ตลกเบาสมอง	3.31	0.48		
อาชญากรรม/สืบสวนสอบสวน	3.32	0.61		
สยองขวัญ	3.36	0.40		

ตาราง 40 (ต่อ)

ประเภทเนื้อหาของละครเกาหลีที่ชอบดู	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>F</i>	Sig.
ประวัติศาสตร์/ชีวประวัติบุคคล	3.23	0.55		
รักโรแมนติก	3.40	0.39		

จากตาราง 40 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับเนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลีที่ชอบดูละครโทรทัศน์เกาหลีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครต่างกัน จึงสรุปได้ว่าการเลือกชมโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับเนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลีที่ชอบดู ที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 41

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับระดับระยะเวลาในการติดตามละครโทรทัศน์เกาหลี

ระยะเวลาในการรับชม (ปี)	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>F</i>	Sig.
น้อยกว่า 1 ปี	3.11	0.54	10.67	0.000*
1-2 ปี	3.37	0.40		
3-4 ปี	3.36	0.36		
มากกว่า 4 ปี	3.48	0.46		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 41 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับระยะเวลาในการติดตาม มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครต่างกันจึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 42

ตาราง 42

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมกาเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาในการรับชม

ระยะเวลาในการรับชม (ปี)	\bar{X}	น้อยกว่า 1 ปี	1-2 ปี	3-4 ปี	มากกว่า 4 ปี
		3.11	3.37	3.36	3.48
น้อยกว่า 1 ปี	3.11				
1-2 ปี	3.37	0.25			
3-4 ปี	3.36	0.24			
มากกว่า 4 ปี	3.48	0.36			

จากตาราง 42 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 3 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีระยะเวลา 1-2 ปี ($\bar{X} = 3.37$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีระยะเวลา น้อยกว่า 1 ปี ($\bar{X} = 3.11$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.25

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีระยะเวลา 3-4 ปี ($\bar{X} = 3.36$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีระยะเวลา น้อยกว่า 1 ปี ($\bar{X} = 3.11$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.24

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีระยะเวลามากกว่า 4 ปี ($\bar{X} = 3.48$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีระยะเวลา น้อยกว่า 1 ปี ($\bar{X} = 3.11$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.36

ตาราง 43

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับระยะเวลาที่ใช้ในการชมละครโทรทัศน์เกาหลี

ระยะเวลาที่ใช้ในการชมละครโทรทัศน์เกาหลี	\bar{X}	SD	F	Sig.
นาน ๆ ครั้ง	3.22	0.49	7.48	0.000*
เฉลี่ย 1-3 ชั่วโมง/สัปดาห์	3.41	0.40		
เฉลี่ย 4-10 ชั่วโมง/สัปดาห์	3.43	0.38		
มากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์	3.50	0.46		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 43 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับระยะเวลาที่ใช้ในการชม มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครต่างกันจึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 44

ตาราง 44

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการรับชม

ระยะเวลาในการรับชม	\bar{X}	นาน ๆ ครั้ง	เฉลี่ย 1-3 ชม./สัปดาห์	เฉลี่ย 4-10 ชม./สัปดาห์	มากกว่า 10 ชม./สัปดาห์
นาน ๆ ครั้ง	3.22				
เฉลี่ย 1-3 ชม./สัปดาห์	3.41	0.18			
เฉลี่ย 4-10 ชม./สัปดาห์	3.43	0.21			
มากกว่า 10 ชม./สัปดาห์	3.50	0.27			

จากตาราง 44 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 3 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีระยะเวลาในการรับชมเฉลี่ย 1-3 ชั่วโมง/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.41$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีระยะเวลาในการรับชมนาน ๆ ครั้ง ($\bar{X} = 3.22$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.18

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีระยะเวลาในการรับชมเฉลี่ย 4-10 ชั่วโมง/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.43$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีระยะเวลาในการรับชมนาน ๆ ครั้ง ($\bar{X} = 3.22$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.21

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีระยะเวลาในการรับชมมากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.50$) มีการเลือกรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีระยะเวลาในการรับชมนาน ๆ ครั้ง ($\bar{X} = 3.22$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.27

ตาราง 45

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับการเลือกชม

ลักษณะการเลือกชม	\bar{X}	SD	F	Sig.
ทุกเรื่องที่เข้าฉายในประเทศไทย	3.29	0.60	2.77	0.018*
โดยเฉพาะเรื่องที่มีนักแสดงที่ชอบ	3.54	0.41		
โดยเฉพาะเรื่องที่น่าสนใจ	3.31	0.43		
โดยเฉพาะเรื่องที่เป็นที่นิยม	3.33	0.43		
โดยเฉพาะเรื่องที่มีฉากสมจริง	3.25	0.41		
อื่น ๆ	3.08	0.41		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 45 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับการเลือกชม มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครต่างกันจึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 46

ตาราง 46

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ จำแนกตามการเลือกชม

ระยะเวลาในการรับชม	\bar{X}	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)
		3.29	3.54	3.31	3.33	3.25	3.08
ทุกเรื่องที่เขาฉายในประเทศไทย (A)	3.29						
โดยเฉพาะเรื่องที่มีนักแสดงที่ชอบ (B)	3.54	0.24	0.23	0.21	0.28	0.46	
โดยเฉพาะเรื่องที่น่าสนใจ (C)	3.31						
โดยเฉพาะเรื่องที่เป็นที่นิยม (D)	3.33						
โดยเฉพาะเรื่องที่มีฉากสมจริง (E)	3.25						
อื่น ๆ (F)	3.08						

จากตาราง 46 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่า มีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 5 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีโดยดูเฉพาะเรื่องที่มีนักแสดงที่ชอบ ($\bar{X} = 3.54$) มีการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ดูทุกเรื่องที่เขาฉายในประเทศไทย ($\bar{X} = 3.29$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.24

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีโดยดูเฉพาะเรื่องที่มีนักแสดงที่ชอบ ($\bar{X} = 3.54$) มีการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ดูเฉพาะเรื่องที่น่าสนใจ ($\bar{X} = 3.31$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.23

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีโดยดูเฉพาะเรื่องที่มีนักแสดงที่ชอบ ($\bar{X} = 3.54$) มีการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ดูเฉพาะเรื่องที่เป็นที่นิยม ($\bar{X} = 3.23$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.21

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีโดยดูเฉพาะเรื่องที่มีนักแสดงที่ชอบ ($\bar{X} = 3.54$) มีการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ดูเฉพาะเรื่องที่มีฉากสมจริง ($\bar{X} = 3.25$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.28

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีโดยดูเฉพาะเรื่องที่มีนักแสดงที่ชอบ ($\bar{X} = 3.54$) มีการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ดูแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.08$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.46

ตาราง 47

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับการรับชมร่วมกับผู้อื่น

การรับชมร่วมกับ	\bar{X}	SD	F	Sig.
ชมคนเดียว	3.31	0.50	0.09	0.962
ชมกับเพื่อน/แฟน	3.34	0.37		
ชมกับสมาชิกในครอบครัว	3.34	0.50		
อื่น ๆ	3.35	0.43		

จากตาราง 47 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับการรับชมร่วมกับผู้อื่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครต่างกัน จึงสรุปได้ว่า การเลือกชมโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีกับผู้อื่น ที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 48

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับแหล่งในการรับชม

รับชมจากแหล่งใด	\bar{X}	SD	F	Sig.
รายการโทรทัศน์ปกติ	3.27	0.46	2.08	0.066
เคเบิลทีวี	3.40	0.48		
ร้านเช่าวีซีดี/ดีวีดี	3.39	0.46		
ซื้อจากรายขายวีซีดี/ดีวีดี	3.44	0.39		
ยืมจากคนรู้จัก	3.43	0.49		
อื่น ๆ	3.31	0.39		

จากตาราง 48 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับแหล่งในการรับชม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน มีผลต่อการเลือกชมละครต่างกัน จึงสรุปได้ว่า การเลือกชมโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับแหล่งในการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 49

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับลักษณะการเปิดรับชม

ลักษณะการเปิดรับชม	\bar{X}	SD	F	Sig.
ตั้งใจดูมาก	3.42	0.52	6.51	0.000*
ตั้งใจดูพอควร	3.36	0.36		
ดูแบบผ่าน ๆ ไม่ค่อยตั้งใจ	3.15	0.51		
อื่น ๆ	3.21	0.29		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 49 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับลักษณะการเปิดรับชม มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครต่างกันจึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 50

ตาราง 50

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ จำแนกตามลักษณะการเปิดรับชม

ความตั้งใจในการเปิดรับชม		(A)	(B)	(C)	(D)
	\bar{X}	3.42	3.36	3.15	3.21
ตั้งใจดูมาก(A)	3.42	0.26			
ตั้งใจดูพอควร (B)	3.36	0.20			
ดูแบบผ่าน ๆ ไม่ค่อยตั้งใจ (C)	3.15				
อื่น ๆ (D)	3.21				

จากตาราง 50 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่า มีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 2 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีโดยมีลักษณะการรับเปิดรับชมแบบตั้งใจดูมาก ($\bar{X} = 3.42$) มีการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีลักษณะการรับเปิดรับชมแบบดูแบบผ่าน ๆ ไม่ค่อยตั้งใจ ($\bar{X} = 3.15$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.26

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีโดยมีลักษณะการรับเปิดรับชมแบบตั้งใจดูพอควร ($\bar{X} = 3.36$) มีการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่มีลักษณะการรับเปิดรับชมแบบดูแบบผ่าน ๆ ไม่ค่อยตั้งใจ ($\bar{X} = 3.15$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.20

ตาราง 51

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับการวิพากษ์วิจารณ์ละครเกาหลีหลังรับชม

การวิพากษ์วิจารณ์ละครโทรทัศน์เกาหลี	\bar{X}	SD	F	Sig.
ทุกครั้งที่ชอบ	3.45	0.49	11.42	0.000*
เกือบทุกครั้งที่ชอบ	3.46	0.36		
นาน ๆ ครั้ง	3.20	0.45		
อื่น ๆ	3.11	0.63		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 51 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับการวิพากษ์วิจารณ์ละครเกาหลีหลังรับชม มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครต่างกันจึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 52

ตาราง 52

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ จำแนกตามลักษณะการเปิดรับชม

การวิพากษ์วิจารณ์ละครโทรทัศน์เกาหลี	\bar{X}	(A)	(B)	(C)	(D)
		3.45	3.46	3.20	3.11
ทุกครั้งที่ชอบ (A)	3.45			0.25	
เกือบทุกครั้งที่ชอบ (B)	3.46			0.25	
นาน ๆ ครั้ง (C)	3.20				
อื่น ๆ (D)	3.11				

จากตาราง 52 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 2 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีโดยวิพากษ์วิจารณ์ละครเกาหลีหลังรับชมแบบทุกครั้งที่ยังชม ($\bar{X} = 3.45$) มีการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่วิพากษ์วิจารณ์ละครเกาหลีหลังรับชมแบบนาน ๆ ครั้ง ($\bar{X} = 3.20$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.25

ประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์เกาหลีโดยวิพากษ์วิจารณ์ละครเกาหลีหลังรับชมแบบเกือบทุกครั้งที่ยังชม ($\bar{X} = 3.46$) มีการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่วิพากษ์วิจารณ์ละครเกาหลีหลังรับชมแบบนาน ๆ ครั้ง ($\bar{X} = 3.20$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.25

ตาราง 53

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีเกี่ยวกับลักษณะการเปิดรับชม

ลักษณะการเปิดรับชม	\bar{X}	SD	F	Sig.
ดูเรื่องเดียวจนจบเรื่องไม่เปลี่ยนช่องสลับไปมา	3.38	0.52	1.99	0.115
ดูสลับกับละครหรือรายการอื่นเมื่อมีโฆษณา	3.32	0.37		
ดูตามคนอื่นเปิดดู	3.18	0.56		
อื่น ๆ	3.33	0.38		

จากตาราง 53 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับลักษณะการเปิดรับชม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครต่างกัน จึงสรุปได้ว่าการเลือกชมโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับลักษณะการเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลี ที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 54

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของเนื้อหาละครเกาหลีเกี่ยวกับเรื่องที่ชอบมากที่สุด

เรื่อง	\bar{X}	SD	F	Sig.
Full House สะดุดรักที่ปักใจ	3.48	0.48	5.01	0.000*
Coffe Prince รักอุ่นววยของเจ้าชายกาแฟ	3.31	0.39		
Autumn in My Heart รักนี้ชั่วนิรันดร์	3.26	0.38		
แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง	3.32	0.33		
ซอดอโย สายใยรักสองแผ่นดิน	3.41	0.37		
จุมง มหาบุรุษกู้แผ่นดิน	3.31	0.34		
ซอนต็อก มหาราชินีสามแผ่นดิน	3.13	0.62		
จำไม่ได้	3.48	0.47		
อื่น ๆ	3.05	0.47		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 54 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เนื้อหาของละครเกาหลีเกี่ยวกับเรื่องที่ชอบ มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 55

ตาราง 55

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมกาเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ จำแนกตามเรื่องที่ชื่นชอบมากที่สุด

เรื่องที่ชอบ	\bar{X}	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)	(H)	(I)
		3.48	3.31	3.26	3.32	3.41	3.31	3.13	3.48	3.05
Full House (A)	3.48		0.16	0.22				0.35		0.42
Coffee Prince (B)	3.31									0.25
Autumn in My Heart (C)	3.26									0.20
แดจังกึม (D)	3.32									0.27
ชอคองโย (E)	3.41									0.35
จุมง (F)	3.31									0.26
ซอนต็อก (G)	3.13									0.07
จำไม่ได้ (H)	3.48			0.22				0.35		0.42
อื่น ๆ (I)	3.05									

จากตาราง 55 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 13 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่เปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง Full House ($\bar{X} = 3.48$) มีการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชมละครเกาหลีเรื่อง Coffee Prince ($\bar{X} = 3.31$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.16

การเปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง Full House ($\bar{X} = 3.48$) มีการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชมละครเกาหลีเรื่อง Autumn in My Heart ($\bar{X} = 3.26$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.22

ประชาชนที่เปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง Full House ($\bar{X} = 3.48$) มีการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชมละครเกาหลีเรื่องซอนต็อก ($\bar{X} = 3.13$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.35

ประชาชนที่เปิดรับละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่องที่ไม่ได้ ($\bar{X} = 3.48$) มีการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชมละครเกาหลีเรื่องอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.05$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.42

ตาราง 56

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของเนื้อหาละครเกาหลีเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอ

รูปแบบที่นำเสนอ	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>F</i>	Sig.
ละครสั้นจบในตอน	3.25	0.44	1.71	0.182
ละครเรื่องราวหลายตอนจบ	3.34	0.46		
ชอบทั้งข้อ 1 และ ข้อ 2	3.37	0.46		

จากตาราง 56 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงสรุปได้ว่าเนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 57

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของเนื้อหาละครเกาหลีเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องของละครเกาหลี

การดำเนินเรื่องละคร	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>F</i>	Sig.
ตื่นเต้น เร้าใจ	3.30	0.48	3.35	0.003*
มีเนื้อเรื่องกระชับน่าติดตาม	3.34	0.40		
ช้าเกินไปยืดเยื้อ	3.18	0.33		
ซับซ้อนเข้าใจยาก	3.74	0.61		

ตาราง 57 (ต่อ)

การดำเนินเรื่องละคร	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>F</i>	Sig.
ให้แง่คิดคติสอนใจ	3.40	0.34		
ไม่น่าแน่นำซ้ำซากจำเจ	3.37	0.52		
อื่น ๆ	2.91	0.82		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 57 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เนื้อหาของละครเกาหลีเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องของละครเกาหลี มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 58

ตาราง 58

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ จำแนกตามการดำเนินเรื่องของละครเกาหลี

การดำเนินเรื่องละคร	\bar{X}	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)
		3.30	3.34	3.18	3.74	3.40	3.37	2.91
ตื่นเต้น เร้าใจ (A)	3.30							0.39
มีเนื้อเรื่องกระชับน่าติดตาม (B)	3.34							0.43
ซ้ำเกิน ไปยืดเยื้อ (C)	3.18							
ซับซ้อนเข้าใจยาก (D)	3.74	0.43	0.39	0.56			0.36	0.82
ให้แง่คิดคติสอนใจ (E)	3.40		0.22					0.49
ไม่น่าแน่นำซ้ำซากจำเจ (F)	3.37		0.19					0.45
อื่น ๆ (G)	2.91							

จากตาราง 58 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 11 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่ชอบการดำเนินเรื่องแบบตื่นเต้น เร้าใจ ($\bar{X} = 3.30$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.91$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.39

ประชาชนที่ชอบการดำเนินเรื่องแบบมีเนื้อเรื่องกระชับน่าติดตาม ($\bar{X} = 3.34$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.91$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.43

ประชาชนที่ชอบการดำเนินเรื่องแบบซับซ้อนเข้าใจยาก ($\bar{X} = 3.74$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบตื่นเต้น เร้าใจ ($\bar{X} = 3.30$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.43

ประชาชนที่ชอบการดำเนินเรื่องแบบซับซ้อนเข้าใจยาก ($\bar{X} = 3.74$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบมีเนื้อเรื่องกระชับน่าติดตาม ($\bar{X} = 3.34$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.39

ประชาชนที่ชอบการดำเนินเรื่องแบบซับซ้อนเข้าใจยาก ($\bar{X} = 3.74$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบช้าเกินไปยืดเยื้อ ($\bar{X} = 3.18$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.56

ประชาชนที่ชอบการดำเนินเรื่องแบบซับซ้อนเข้าใจยาก ($\bar{X} = 3.74$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบไม่น่าสนใจ ซ้ำซากจำเจ ($\bar{X} = 3.37$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.36

ประชาชนที่ชอบการดำเนินเรื่องแบบซับซ้อนเข้าใจยาก ($\bar{X} = 3.74$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.91$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.82

ประชาชนที่ชอบการดำเนินเรื่องแบบให้แง่คิดคติสอนใจ ($\bar{X} = 3.40$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบช้าเกินไปยืดเยื้อ ($\bar{X} = 3.18$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.22

ประชาชนที่ชอบการดำเนินเรื่องแบบให้แง่คิดคติสอนใจ ($\bar{X} = 3.40$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.91$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.49

ประชาชนที่ชอบการดำเนินเรื่องแบบไม่นำเน่า ซ้ำซากจำเจ ($\bar{X} = 3.37$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบซ้ำเกินไปยึดตาย ($\bar{X} = 3.18$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.19

ประชาชนที่ชอบการดำเนินเรื่องแบบไม่นำเน่า ซ้ำซากจำเจ ($\bar{X} = 3.37$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.91$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.45

ตาราง 59

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของเนื้อหาละครเกาหลีเกี่ยวกับตอนจบของละคร

ตอนจบของละคร	\bar{X}	SD	F	Sig.
จบแบบมีความสุข	3.36	0.41	6.31	0.000*
จบแบบหักมุมคาดเดาได้ยาก	3.33	0.47		
จบแบบเศร้า	3.23	0.49		
อื่น ๆ	3.25	1.09		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 59 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เนื้อหาของละครเกาหลีเกี่ยวกับตอนจบของละคร มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 60

ตาราง 60

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ จำแนกตามตอนจบของละคร

ตอนจบของละคร	\bar{X}	(A)	(B)	(C)	(D)
		3.36	3.33	3.23	3.25
จบแบบมีความสุข (A)	3.36				1.10
จบแบบหักมุมคาดเดาได้ยาก (B)	3.33				1.07
จบแบบเศร้า (C)	3.23				0.97
อื่น ๆ (D)	3.25				

จากตาราง 60 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 3 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่ชอบตอนจบของละครแบบมีความสุข ($\bar{X} = 3.36$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.25$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.10

ประชาชนที่ชอบตอนจบของละครจบแบบหักมุมคาดเดาได้ยาก ($\bar{X} = 3.33$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.25$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.07

ประชาชนที่ชอบตอนจบของละครจบแบบเศร้า ($\bar{X} = 3.23$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.25$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.97

ตาราง 61

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของเนื้อหาละครเกาหลี
เกี่ยวกับความต้องการชมภาคต่อของละคร

ความต้องการชมภาคต่อละคร	\bar{X}	SD	F	Sig.
ต้องการ	3.46	0.41	5.22	0.002*
ไม่ต้องการ	3.31	0.44		
มีหรือไม่มีก็ได้	3.24	0.49		
อื่น ๆ	3.13	0.41		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 61 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เนื้อหาของละครเกาหลีเกี่ยวกับความ
ต้องการชมภาคต่อของละคร มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลี
ต่างกันมีผลต่อการเลือกชมต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงได้ทดสอบ
รายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 62

ตาราง 62

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมใน
กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ จำแนกตามความต้องการชมภาคต่อของละคร

ความต้องการชมภาคต่อละคร	\bar{X}	(A)	(B)	(C)	(D)
		3.46	3.31	3.24	3.13
ต้องการ (A)	3.46		0.15	0.21	
ไม่ต้องการ (B)	3.31				
มีหรือไม่มีก็ได้ (C)	3.24				
อื่น ๆ (D)	3.13				

จากตาราง 62 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 2 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่เปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีโดยต้องการ ($\bar{X} = 3.46$) ให้มีภาคต่อของละครมีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ตอบไม่ต้องการ ($\bar{X} = 3.31$) ให้มีภาคต่อ มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.15

ประชาชนที่เปิดรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีโดยต้องการ ($\bar{X} = 3.46$) ให้มีภาคต่อของละครมีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ตอบมีหรือไม่มี ($\bar{X} = 3.24$) ภาคต่อ มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.21

ตาราง 63

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของเนื้อหาละครเกาหลีเกี่ยวกับความรู้ที่ได้หลังจากละครออกสวน

ความรู้ที่ได้หลังจากละครออกสวน	\bar{X}	SD	F	Sig.
ให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของชาวเกาหลี	3.24	0.56	1.64	0.162
ให้ความรู้เกี่ยวกับแนวคิด คุณธรรมของชาวเกาหลี	3.31	0.39		
ให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปะ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม	3.38	0.39		
ให้ความรู้เกี่ยวกับความรักของชาวเกาหลี	3.39	0.37		
อื่นๆ	3.29	0.98		

จากตาราง 63 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับความรู้ที่ได้หลังจากละครออกสวน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ เนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน มีผลต่อการเลือกชมต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงสรุปได้ว่าเนื้อหาของละครโทรทัศน์เกาหลี เกี่ยวกับความรู้ที่ได้หลังจากละครออกสวน ที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 64

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของเนื้อหาละครเกาหลีเกี่ยวกับเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติม

เนื้อหาที่ควรเพิ่มเติม	\bar{X}	SD	F	Sig.
เนื้อหาความแปลกใหม่	3.28	0.51	7.37	0.000*
เนื้อหาให้ทันกระแสสังคมปัจจุบัน	3.39	0.37		
ลำดับเรื่องราวที่น่าสนใจ	3.34	0.39		
พัฒนาเทคนิคการถ่ายทำให้สมจริง	3.32	0.46		
ไม่ต้องเพิ่มเติม คืออยู่แล้ว	3.42	0.40		
อื่น ๆ	1.57	0.81		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 64 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เนื้อหาของละครเกาหลีเกี่ยวกับเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติม มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือเนื้อหาละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 65

ตาราง 65

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ จำแนกตามเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติม

เนื้อหาที่ควรเพิ่มเติม		(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)
	\bar{X}	3.28	3.39	3.34	3.32	3.42	1.57
เนื้อหาความแปลกใหม่ (A)	3.28						1.70
เนื้อหาให้ทันกระแสสังคมปัจจุบัน (B)	3.39						1.81
ลำดับเรื่องราวที่น่าสนใจ (C)	3.34						1.76
พัฒนาเทคนิคการถ่ายทำให้สมจริง (D)	3.32						1.74
ไม่ต้องเพิ่มเติม คืออยู่แล้ว (E)	3.42	0.14					1.84
อื่น ๆ (F)	1.57						

จากตาราง 65 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 6 คู่ ได้แก่

ประชาชนคิดว่าเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติมโดยให้มีเนื้อหาความแปลกใหม่ ($\bar{X} = 3.28$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่คิดว่าควรเพิ่มเติมเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติมแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 1.57$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.70

ประชาชนคิดเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติมโดยให้มีเนื้อหาให้ทันกระแสสังคมปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.39$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 1.57$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.81

ประชาชนคิดเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติมโดยให้มีการลำดับเรื่องราวที่น่าสนใจ ($\bar{X} = 3.34$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่คิดว่าควรเพิ่มเติมเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติมแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 1.57$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.76

ประชาชนคิดเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติมโดยให้มีการพัฒนาเทคนิคการถ่ายทำให้สมจริง ($\bar{X} = 3.32$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่คิดว่าควรเพิ่มเติมเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติมแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 1.57$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.74

ประชาชนคิดเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติมโดยไม่ต้องเพิ่มคืออยู่แล้ว ($\bar{X} = 3.42$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่คิดว่าควรเพิ่มเติมเนื้อหาความแปลกใหม่ ($\bar{X} = 3.28$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.14

ประชาชนคิดเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติมโดยไม่ต้องเพิ่มคืออยู่แล้ว ($\bar{X} = 3.42$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่คิดว่าควรเพิ่มเติมเนื้อหาที่ควรเพิ่มเติมแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 1.57$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.84

ตาราง 66

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของผู้แสดงละคร โทรทัศน์ เกาหลีเกี่ยวกับนักแสดงนำละครเกาหลีควรมีลักษณะใด

นักแสดงนำควรมีลักษณะใด	\bar{X}	SD	F	Sig.
นักแสดงนำควรมีความสามารถในการแสดง	3.32	0.43	2.32	0.056
นักแสดงนำควรมีรูปร่างหน้าตาที่หล่อ/สวย	3.41	0.38		
นักแสดงนำต้องมีชื่อเสียงโด่งดัง	3.17	0.55		
นักแสดงนำต้องได้รับรางวัลในการแสดง	3.14	0.56		
อื่น ๆ	3.29	1.09		

จากตาราง 66 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับนักแสดงเกาหลีควรมีลักษณะใด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงสรุปได้ว่าผู้แสดงของละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับนักแสดงเกาหลีควรมีลักษณะใดที่ต่างกันไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 67

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของผู้แสดงละคร โทรทัศน์ เกาหลีเกี่ยวกับความสามารถนักแสดงต่อการนำเสนอ

ความสามารถนักแสดงต่อการนำเสนอ	\bar{X}	SD	F	Sig.
การแสดงที่สมบัตบาท	3.34	0.40	0.40	0.749
การแสดงที่เป็นธรรมชาติ	3.33	0.46		
การแสดงที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเป็นของตัวเอง	3.33	0.45		
อื่น ๆ	3.10	1.18		

จากตาราง 67 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับความสามารถนักแสดงต่อการนำเสนอ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงสรุปได้ว่า ผู้แสดงของละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับความสามารถนักแสดงต่อการนำเสนอที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 68

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับวัยของนักแสดง

วัยของนักแสดง	\bar{X}	SD	F	Sig.
วัยเด็ก	3.11	0.70	1.33	0.262
วัยรุ่น	3.34	0.45		
วัยทำงาน	3.33	0.45		
วัยผู้ใหญ่/ชรา	3.66	0.57		

จากตาราง 68 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับวัยของนักแสดง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงสรุปได้ว่า ผู้แสดงของละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับวัยของนักแสดงที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 69

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของผู้แสดงละคร โทรทัศน์ เกาหลีเกี่ยวกับบุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายชายละครเกาหลี

บุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายชายละครเกาหลี	\bar{X}	SD	F	Sig.
มีบุคลิกขริ่มและเป็นผู้ใหญ่	3.27	0.57	1.48	0.195
มีบุคลิกที่อ่อนแอ	3.25	0.39		
มีบุคลิกที่ตลกขบขัน	3.29	0.46		
มีบุคลิกใจดีอ่อนโยน	3.38	0.42		
มีบุคลิกที่ลึกลับคาดเดาได้ยาก	3.24	0.42		
มีบุคลิกฉลาดหลักแหลม มีความเป็นผู้นำสามารถ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้	3.42	0.42		

จากตาราง 69 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับบุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายชายละครเกาหลี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงสรุปได้ว่าผู้แสดงของละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับบุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายชายละครเกาหลีที่ต่างกันไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 70

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของผู้แสดงละคร โทรทัศน์ เกาหลีเกี่ยวกับบุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายหญิงละครเกาหลี

บุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายหญิงละครเกาหลี	\bar{X}	SD	F	Sig.
มีบุคลิกขริ่มและเป็นผู้ใหญ่	3.00	0.76	1.53	0.165
มีบุคลิกแก่นช่น คล่องแคล่ว	3.35	0.41		
มีบุคลิกที่ตลกขบขัน	3.33	0.49		
มีบุคลิกใจซื่อโมโห	3.41	0.38		

ตาราง 70 (ต่อ)

บุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายหญิงละครเกาหลี	\bar{X}	SD	F	Sig.
มีบุคลิกใจดีและอ่อนโยน	3.32	0.46		
มีบุคลิกที่ลึกลับคาดเดาได้ยาก	3.28	0.69		
มีบุคลิกฉลาดหลักแหลม มีความเป็นผู้นำสามารถแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ได้	3.34	0.40		

จากตาราง 70 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับบุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายหญิงละครเกาหลีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงสรุปได้ว่าผู้แสดงของละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับบุคลิกของนักแสดงนำฝ่ายหญิงละครโทรทัศน์เกาหลีที่ต่างกันไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 71

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับบุคลิกของตัวร้ายในละครเกาหลี

บุคลิกของตัวร้ายในละครเกาหลี	\bar{X}	SD	F	Sig.
มีบุคลิกที่ร้ายลึก	3.28	0.56	1.16	0.328
มีบุคลิกที่ลึกลับ ซ่อนเร้นคาดเดาได้ยาก	3.27	0.44		
มีบุคลิกที่ร้ายแบบตลก	3.36	0.39		
มีบุคลิกที่ร้ายแบบมีเหตุผล	3.38	0.42		
มีบุคลิกที่ฉลาดแกมโกง	3.29	0.57		

จากตาราง 71 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับบุคลิกของของตัวร้ายในละครเกาหลี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงสรุปได้ว่าผู้แสดงของละครโทรทัศน์เกาหลี เกี่ยวกับบุคลิกของตัวร้ายในละครเกาหลี ที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน

ตาราง 72

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลี เกี่ยวกับบุคลิกของนักแสดงสมทบในละครเกาหลี

บุคลิกของนักแสดงสมทบ	\bar{X}	SD	F	Sig
มีบุคลิกเจ้าเล่ห์ ฉลาดแกมโกง	3.21	0.48	3.03	0.029*
มีบุคลิกที่ตลกขบขัน	3.38	0.46		
มีบุคลิกที่สร้างความวุ่นวายให้นักแสดงนำต้องคอยตาม				
แก้ปัญหา	3.32	0.44		
มีบุคลิกที่ลึกลับ ซับซ้อน	3.43	0.38		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 72 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีเกี่ยวกับบุคลิกของนักแสดงสมทบในละครเกาหลี มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ ผู้แสดงละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกัน จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 72

ตาราง 73

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมกาารเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ จำแนกตามบุคลิกนักแสดงสมทบในละครเกาหลี

บุคลิกของนักแสดงสมทบ	\bar{X}	(A)	(B)	(C)	(D)
		3.21	3.38	3.32	3.43
มีบุคลิกเจ้าเล่ห์ ฉลาดแกมโกง (A)	3.21				
มีบุคลิกที่ตลกขบขัน (B)	3.38	0.17			
มีบุคลิกที่สร้างความวุ่นวายให้นักแสดงนำต้องคอยตามแก้ปัญหา (C)	3.32				
มีบุคลิกที่ลึกลับ ซับซ้อน (D)	3.43	0.22			

จากตาราง 73 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 2 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่ชอบบุคลิกของนักแสดงสมทบแบบมีบุคลิกตลกขบขัน ($\bar{X} = 3.38$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบนักแสดงสมทบแบบมีบุคลิกเจ้าเล่ห์ ฉลาดแกมโกง ($\bar{X} = 3.21$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.17

ประชาชนที่ชอบบุคลิกของนักแสดงสมทบแบบมีบุคลิกที่ลึกลับซับซ้อน ($\bar{X} = 3.43$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบนักแสดงสมทบแบบมีบุคลิกเจ้าเล่ห์ ฉลาดแกมโกง ($\bar{X} = 3.21$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.22

ตาราง 74

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอละครเกาหลีที่ทำให้ละครมีความน่าสนใจ

เทคนิคการนำเสนอที่ทำให้ละครเกาหลีน่าสนใจ	\bar{X}	SD	F	Sig.
ความสามารถของนักแสดง	3.29	0.44	2.41	0.036*
หน้าตาของนักแสดง	3.40	0.37		
ฉากและสถานที่ถ่ายทำ	3.35	0.47		
เพลงประกอบละคร	3.28	0.44		

ตาราง 74 (ต่อ)

เทคนิคการนำเสนอที่ทำให้ละครเกาหลีน่าสนใจ	\bar{X}	SD	F	Sig.
การพากย์เสียง	3.06	0.51		
อื่น ๆ	3.16	0.86		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 74 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เทคนิคการนำเสนอละครเกาหลีสี่ที่ทำให้ละครมีความน่าสนใจ มีผลต่อการเลือกชมละคร โทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือเทคนิคการนำเสนอละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละคร โทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมต่างกัน จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 75

ตาราง 75

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่จำแนกตามเทคนิคการนำเสนอละครเกาหลีสี่ที่ทำให้ละครมีความน่าสนใจ

เทคนิคการนำเสนอที่ทำให้ละครเกาหลีน่าสนใจ	\bar{X}	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)
		3.29	3.40	3.35	3.28	3.06	3.16
ความสามารถของนักแสดง (A)	3.29						
หน้าตาของนักแสดง (B)	3.40					0.34	0.24
ฉากและสถานที่ถ่ายทำ (C)	3.35						0.29
เพลงประกอบละคร (D)	3.28						
การพากย์เสียง (E)	3.06						
อื่น ๆ (F)	3.16						

จากตาราง 75 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 3 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่ชอบเทคนิคการนำเสนอที่ทำให้ละครโทรทัศน์เกาหลีน่าสนใจด้านหน้าตาของนักแสดง ($\bar{X} = 3.40$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชน

ที่ชอบเทคนิคด้านการพากย์เสียง ($\bar{X} = 3.06$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.34

ประชาชนที่ชอบเทคนิคการนำเสนอที่ทำให้ละครโทรทัศน์เกาหลีน่าสนใจด้านหน้าตาของนักแสดง ($\bar{X} = 3.40$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสุงกว่าประชาชนที่ชอบเทคนิคด้านแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.16$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.24

ประชาชนที่ชอบเทคนิคการนำเสนอที่ทำให้ละครโทรทัศน์เกาหลีน่าสนใจด้านฉาก และสถานที่ถ่ายทำ ($\bar{X} = 3.35$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสุงกว่าประชาชนที่ชอบเทคนิคด้านการพากย์เสียง ($\bar{X} = 3.06$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.29

ตาราง 76

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอของเพลงประกอบละครเกาหลี

เพลงประกอบละคร	\bar{X}	SD	F	Sig.
ตามยุคน่าสมัย	3.33	0.43	1.62	0.168
ตามเนื้อเรื่อง	3.32	0.43		
ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์คล้อยตาม	3.33	0.44		
ฟังแล้วสะดุดหูมีความแปลกใหม่	3.38	0.50		
อื่น ๆ	2.78	1.22		

จากตาราง 76 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เทคนิคการนำเสนอของเพลงประกอบละครเกาหลี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือเทคนิคการนำเสนอละครโทรทัศน์เกาหลีสองต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีสองของผู้ชมต่างกัน จึงสรุปได้ว่าเทคนิคการนำเสนอของเพลงประกอบละครเกาหลีที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีสอง

ตาราง 77

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอเสียงประกอบละครเกาหลี

เสียงประกอบละครเกาหลี	\bar{X}	SD	F	Sig.
เสียงตามธรรมชาติ	3.37	0.44	6.05	0.000*
เสียงที่ตื่นเต้นเร้าใจ	3.35	0.47		
มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	3.30	0.43		
อื่น ๆ	2.03	1.46		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 77 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เทคนิคการนำเสนอเสียงประกอบละครเกาหลี มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือเทคนิคการนำเสนอละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมต่างกัน จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 78

ตาราง 78

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่จำแนกตามเทคนิคการนำเสนอเสียงประกอบละครเกาหลี

เสียงประกอบละครเกาหลี	\bar{X}	(A)	(B)	(C)	(D)
		3.37	3.35	3.30	2.03
เสียงตามธรรมชาติ (A)	3.37	1.33			
เสียงที่ตื่นเต้นเร้าใจ (B)	3.35	1.31			
มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง (C)	3.30	1.27			
อื่น ๆ (D)	2.03				

จากตาราง 78 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 3 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่ชอบเสียงประกอบละครโทรทัศน์เกาหลีแบบเสียงตามธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.37$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.03$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.33

ประชาชนที่ชอบเสียงประกอบละครโทรทัศน์เกาหลีแบบเสียงต้นตื้นเร้าใจ ($\bar{X} = 3.35$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.03$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.31

ประชาชนที่ชอบเสียงประกอบละครโทรทัศน์เกาหลีแบบมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ($\bar{X} = 3.30$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.03$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.27

ตาราง 79

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอของฉากละครเกาหลี

ฉากของละคร	\bar{X}	SD	F	Sig.
ฉากที่ทันสมัยแปลกใหม่	3.32	0.50	5.02	0.000*
ฉากที่สวยงาม โรแมนติก	3.44	0.41		
ฉากธรรมชาติและทิวทัศน์ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศเกาหลี	3.36	0.45		
ฉากที่ตรงกับเนื้อเรื่องในบทประพันธ์	3.28	0.45		
ฉากพระราชวังต่าง ๆ ในประเทศเกาหลี	3.21	0.41		
ฉากสถานที่ประวัติศาสตร์ที่สำคัญของประเทศเกาหลี	3.18	0.43		
อื่น ๆ	2.11	1.57		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 79 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เทคนิคการนำเสนอของฉากละครเกาหลี มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ เทคนิคการนำเสนอละครโทรทัศน์เกาหลีต่างก็มี

ผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมต่างกัน จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 80

ตาราง 80

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ จำแนกตามเทคนิคการนำเสนอของฉากละครเกาหลี

ฉากของละคร	\bar{X}	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)
ฉากที่ทันสมัยแปลกใหม่ (A)	3.32	1.21						
ฉากที่สวยงามโรแมนติก (B)		3.44			0.16	0.22	0.25	1.32
ฉากธรรมชาติและทิวทัศน์ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศเกาหลี (C)	3.36						0.17	1.25
ฉากที่ตรงกับเนื้อเรื่องในบทประพันธ์ (D)	3.28							1.16
ฉากพระราชวังต่าง ๆ ในประเทศเกาหลี (E)	3.21							1.10
ฉากสถานที่ประวัติศาสตร์ที่สำคัญของประเทศเกาหลี (F)	3.18							1.07
อื่น ๆ (G)	2.11							

จากตาราง 80 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 10 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่ชอบฉากละครโทรทัศน์เกาหลีแบบฉากทันสมัยแปลกใหม่ ($\bar{X} = 3.32$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบฉากแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.11$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.21

ประชาชนที่ชอบฉากละครโทรทัศน์เกาหลีแบบฉากสวยงามโรแมนติก ($\bar{X} = 3.44$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบฉากที่ตรงกับเนื้อเรื่องในบทประพันธ์ ($\bar{X} = 3.28$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.16

ประชาชนที่ชอบฉากละครโทรทัศน์เกาหลีแบบฉากสวยงามโรแมนติก ($\bar{X} = 3.44$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบฉากพระราชวังต่าง ๆ ในประเทศเกาหลี ($\bar{X} = 3.21$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.22

ประชาชนที่ชอบฉากละครโทรทัศน์เกาหลีแบบฉากสวยงามโรแมนติก ($\bar{X} = 3.44$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบฉากสถานที่ประวัติศาสตร์ ที่สำคัญของประเทศเกาหลี ($\bar{X} = 3.18$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.25

ประชาชนที่ชอบฉากละครโทรทัศน์เกาหลีแบบฉากสวยงามโรแมนติก ($\bar{X} = 3.44$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบฉากแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.11$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.32

ประชาชนที่ชอบฉากละครโทรทัศน์เกาหลีแบบฉากธรรมชาติและทิวทัศน์ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศเกาหลี ($\bar{X} = 3.36$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบฉากสถานที่ประวัติศาสตร์ที่สำคัญของประเทศเกาหลี ($\bar{X} = 3.18$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.17

ประชาชนที่ชอบฉากละครโทรทัศน์เกาหลีแบบฉากธรรมชาติและทิวทัศน์ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศเกาหลี ($\bar{X} = 3.36$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบฉากแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.11$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.16

ประชาชนที่ชอบฉากละครโทรทัศน์เกาหลีแบบฉากตรงกับเนื้อเรื่องในบทประพันธ์ ($\bar{X} = 3.28$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบฉากแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.11$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.16

ประชาชนที่ชอบฉากละครโทรทัศน์เกาหลีแบบฉากพระราชวังต่าง ๆ ในประเทศเกาหลี ($\bar{X} = 3.21$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบฉากแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.11$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.10

ประชาชนที่ชอบฉากสถานที่ประวัติศาสตร์ ที่สำคัญของประเทศเกาหลี ($\bar{X} = 3.18$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบฉากแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.11$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 1.07

ตาราง 81

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอ
สถานที่ถ่ายทำละครเกาหลี

สถานที่ถ่ายทำละคร	\bar{X}	SD	F	Sig.
ในประเทศเกาหลี	3.30	0.44	4.63	0.003*
ต่างประเทศ	3.29	0.50		
ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	3.43	0.39		
อื่น ๆ	2.83	1.05		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 81 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เทคนิคการนำเสนอสถานที่ถ่ายทำ
ละครเกาหลี มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือเทคนิคการนำเสนอละครโทรทัศน์เกาหลี
ต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมต่างกัน จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วย
วิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 82

ตาราง 82

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมใน
กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่จำแนกตามเทคนิคการนำเสนอสถานที่ถ่ายทำละครเกาหลี

สถานที่ถ่ายทำละคร	\bar{X}	(A)	(B)	(C)	(D)
		3.30	3.29	3.43	2.83
ในประเทศเกาหลี (A)	3.30			0.47	
ต่างประเทศ (B)	3.29			0.46	
ทั้งในประเทศและต่างประเทศ (C)	3.43			0.60	
อื่น ๆ (D)	2.83				

จากตาราง 82 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 3 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่ชอบสถานที่ถ่ายทำละครโทรทัศน์เกาหลีโดยถ่ายทำในประเทศเกาหลี ($\bar{X} = 3.30$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบสถานที่ถ่ายทำละครแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.83$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.47

ประชาชนที่ชอบสถานที่ถ่ายทำละครโทรทัศน์เกาหลีโดยถ่ายทำที่ต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.29$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบสถานที่ถ่ายทำละครแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.83$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.46

ประชาชนที่ชอบสถานที่ถ่ายทำละครโทรทัศน์เกาหลีโดยถ่ายทำทั้งในประเทศและต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.43$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบสถานที่ถ่ายทำละครแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.83$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.60

ตาราง 83

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอการตั้งชื่อละครเกาหลี

การตั้งชื่อละคร	\bar{X}	SD	F	Sig.
ชื่อทันสมัยแปลกใหม่	3.39	0.41	3.36	0.019*
ชื่อที่ฟังแล้วน่าสนใจติดตาม		3.34	0.46	
ชื่อตามบทประพันธ์เดิม			3.25	0.43
อื่น ๆ			2.88	1.06

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 83 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เทคนิคการนำเสนอการตั้งชื่อละครเกาหลี มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ เทคนิคการนำเสนอละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมต่างกัน จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 84

ตาราง 84

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมใน กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่จำแนกตามเทคนิคการนำเสนอการตั้งชื่อละครเกาหลี

การตั้งชื่อละคร	\bar{X}	(A)	(B)	(C)	(D)
		3.39	3.34	3.25	2.88
ชื่อทันสมัยแปลกใหม่ (A)	3.39		0.13	0.50	
ชื่อที่ฟังแล้วน่าสนใจติดตาม (B)	3.34			0.45	
ชื่อตามบทประพันธ์เดิม (C)	3.25				
อื่น ๆ (D)	2.88				

จากตาราง 84 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 3 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่ชอบการตั้งชื่อละครโทรทัศน์เกาหลีโดยตั้งชื่อทันสมัยแปลกใหม่ ($\bar{X} = 3.39$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบการตั้งชื่อตามบทประพันธ์เดิม ($\bar{X} = 3.25$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.13

ประชาชนที่ชอบการตั้งชื่อละครโทรทัศน์เกาหลีโดยตั้งชื่อทันสมัยแปลกใหม่ ($\bar{X} = 3.39$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบการตั้งชื่อแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.88$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.50

ประชาชนที่ชอบการตั้งชื่อละครโทรทัศน์เกาหลีโดยตั้งชื่อที่ฟังแล้วน่าสนใจติดตาม ($\bar{X} = 3.34$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ชอบการตั้งชื่อแบบอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.88$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.45

ตาราง 85

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอ ช่วงเวลาที่ต้องการให้ออกอากาศ

เวลาที่ต้องการให้ออกอากาศ	\bar{X}	SD	F	Sig.
วันจันทร์-วันศุกร์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น.	3.21	0.52	7.17	0.000*
วันจันทร์-วันศุกร์ เวลาประมาณ 20.30-22.00 น.	3.30	0.50		
วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น.	3.43	0.41		
วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 20.30-22.00 น.	3.42	0.38		
วันเสาร์-อาทิตย์ เวลาประมาณ 18.00-20.00 น.	3.28	0.40		
อื่น ๆ	2.60	0.87		

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตาราง 84 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เทคนิคการนำเสนอช่วงเวลาที่ต้องการให้ออกอากาศ มีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า ไม่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ เทคนิคการนำเสนอละครโทรทัศน์เกาหลีต่างกันมีผลต่อการเลือกชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมต่างกัน จึงได้ทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ปรากฏดังตาราง 86

ตาราง 86

ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเปิดรับชมละครเกาหลีของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่จำแนกตามเทคนิคการนำเสนอช่วงเวลาที่ต้องการให้ออกอากาศ

เวลาที่ต้องการให้ออกอากาศ						
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)
\bar{X}	3.21	3.30	3.43	3.42	3.28	2.60
วันจันทร์-วันศุกร์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น. (A)	3.21					0.61
วันจันทร์-วันศุกร์ เวลาประมาณ 20.30-22.00 น. (B)	3.30					0.69
วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น. (C)	3.43	0.21			0.14	0.82
วันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 20.30-22.00 น. (D)	3.42	0.20			0.13	0.81
วันเสาร์-อาทิตย์ เวลาประมาณ 18.00-20.00 น. (E)	3.28					0.67
อื่น ๆ (F)	2.60					

จากตาราง 86 ผลทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) พบว่ามีความแตกต่างกันตามลักษณะของตัวแปร 9 คู่ ได้แก่

ประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศละคร โทรทัศน์เกาหลีวันจันทร์-วันศุกร์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น. ($\bar{X} = 3.21$) มีผลต่อการรับชมละคร โทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศเวลาอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.60$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.61

ประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศละคร โทรทัศน์เกาหลีวันจันทร์-วันศุกร์ เวลาประมาณ 20.30-22.00 น. ($\bar{X} = 3.30$) มีผลต่อการรับชมละคร โทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศเวลาอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.60$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.69

ประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศละคร โทรทัศน์เกาหลีวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น. ($\bar{X} = 3.43$) มีผลต่อการรับชมละคร โทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศวันจันทร์-วันศุกร์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น. ($\bar{X} = 3.21$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.21

ประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศละคร โทรทัศน์เกาหลีวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น. ($\bar{X} = 3.43$) มีผลต่อการรับชมละคร โทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศวันเสาร์-อาทิตย์ เวลาประมาณ 18.00-20.00 น. ($\bar{X} = 3.28$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.14

ประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศละคร โทรทัศน์เกาหลีวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น. ($\bar{X} = 3.43$) มีผลต่อการรับชมละคร โทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศเวลาอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.60$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.82

ประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศละคร โทรทัศน์เกาหลีวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 20.30-22.00 น. ($\bar{X} = 3.42$) มีผลต่อการรับชมละคร โทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศวันจันทร์-วันศุกร์ เวลาประมาณ 9.00-11.00 น. ($\bar{X} = 3.21$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.20

ประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศละคร โทรทัศน์เกาหลีวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลาประมาณ 20.30-22.00 น. ($\bar{X} = 3.42$) มีผลต่อการรับชมละคร โทรทัศน์เกาหลีสูงกว่าประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศวันเสาร์-อาทิตย์ เวลาประมาณ 18.00-20.00 น. ($\bar{X} = 3.28$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.13

ประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศละครโทรทัศน์เกาหลีวันเสาร์-วันอาทิตย์
เวลาประมาณ 20.30-22.00 น. ($\bar{X} = 3.42$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลี
สูงกว่าเวลาอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.60$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.81

ประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศละครโทรทัศน์เกาหลีวันเสาร์-อาทิตย์ เวลา
ประมาณ 18.00-20.00 น. ($\bar{X} = 3.28$) มีผลต่อการรับชมละครโทรทัศน์เกาหลีสูงกว่า
ประชาชนที่ต้องการให้ออกอากาศเวลาอื่น ๆ ($\bar{X} = 2.60$) มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.67